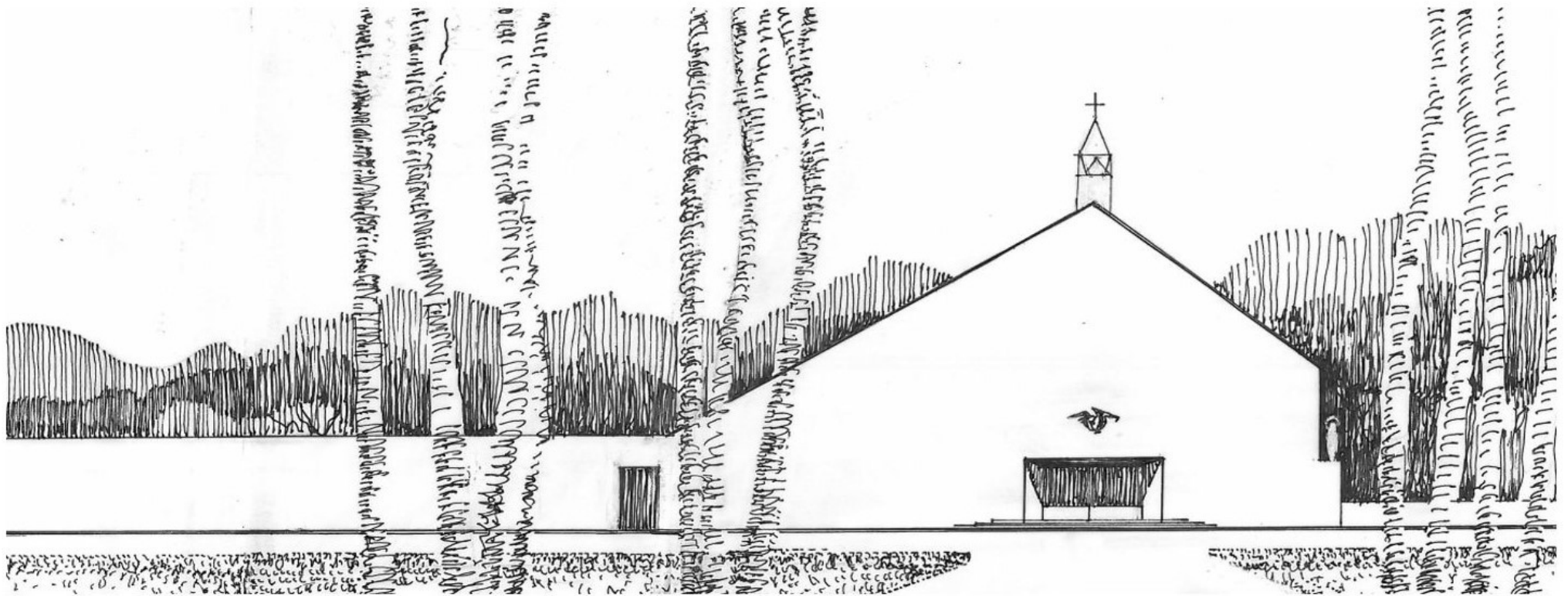

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

17 maart 2024

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

De Sint-Jozefparochie werd gesticht in 1946 in een houten kapel en ingewijd door Monseigneur Suenens. Deze kapel blijkt vlug te klein en in 1953 beslist men een kerk te bouwen nadat de parochie de plannen heeft goedgekeurd. De architectuur en de aanleg van de omgeving zijn erop gericht om het sociale en verenigingsleven in de parochie te bevorderen. In de loop der jaren werd de parochie geleid door vijf pastoors en een ploeg van actieve en dynamische parochianen. Het is onmogelijk om hier alle namen te noemen van allen die meegewerkt hebben aan de verschillende parochiale projecten, maar we denken met veel dank terug aan onze vijf “herders”:

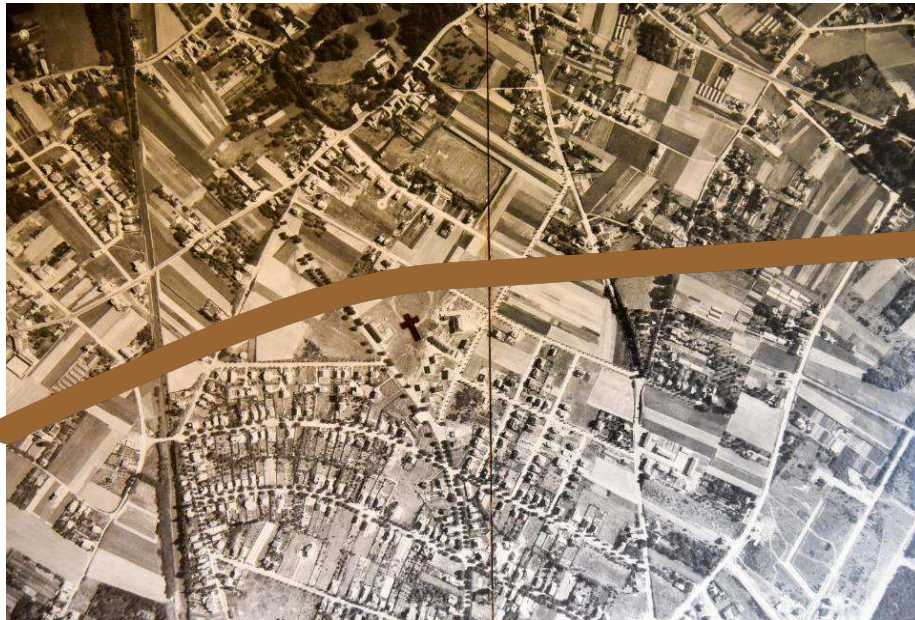

1. **Georges Vermeulen, de bouwheer (1946-1974):** In deze periode werden de kerk en de school Saint-Georges gebouwd en gestart met verschillende jeugdbewegingen.
2. **Roger Desmedt, de verzamelaar, geholpen door René Steinmetz (1974-2000):** Er ontstaat een warme en hartelijke samenwerking want de nieuwe pastoor draagt graag enkele taken over: “Wie houdt zich bezig met het koor, de catechismus, het toezicht, de jeugdmis ...?” Hij omringt zich met leken om de homilie voor te bereiden en hij bevordert het creëren van verschillende gebedsgroepen. Door zijn kunst om mensen rondom zich te verzamelen, zijn samenwerking en hartelijkheid wordt Roger Desmedt zeer gewaardeerd.
3. **Fernand Lambert, de missionaris (2002-2004):** Een nieuwe wind waait over de parochie: “We moeten een kerkfabriek oprichten. Zij moet de parochie besturen.” We moeten het sociale en profetische aspect van de parochie benadrukken, ieder zijn eigen plaats geven, de Bijbellezingen vernieuwen, het instituut laten bewegen!
4. **Tommy Scholtès, de mededeler (2004-2018):** Enthousiast en dynamisch, ontvangt hij jongeren uit Taizé, ondersteunt de oprichting van WIWO (Welcome In Wezembeek-Oppem) tijdens de crisis in Syrië en ondersteunt verschillende sociale initiatieven. Hij bevordert de versteviging en samenwerking van de verschillende actieve groeperingen van de parochie. Na elke homilie komen de kinderen hun belevenissen vertellen ... en de parochie wordt op de Web gezet !
5. **François Lagasse de Locht, de professor (2018-...):** Als schriftverklaarder houdt hij ervan zijn passie voor de geschriften te delen en hij richt zich niet alleen tot de jeugd, die hij kent door zijn inzet voor de scouts, maar tot elke leeftijd. Tijdens de Coronacrisis blijft hij mensen samenbrengen en organiseert televisiemissen. Zijn homilie worden ondersteund door beelden. Hij begeleidt de parochie in de synodale beweging met haar geschiedenis en levendigheid.

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

DE SINT-JOZEFKERK : EEN ONTROERENDE SAMENKOMST VAN ARTIESTEN EN EEN PAROCHIALE GEMEENSCHAP IN DIENST VAN EEN VISIE

Toen architect Robert Schuiten in 1953 de vraag kreeg om een leefgemeenschap rond een kerk op te richten was hij zeer enthousiast over dit project. Een open veld groeide uit tot een plan, een visie: rijhuizen, villa's, winkels en een school rond de kerk en haar pleintje, een plaats waar parochianen samenkomen. Zeer vlug contacteerde hij zijn vriend en beeldhouwer Jacques Moeschal om samen deze uitdaging aan te gaan en te realiseren.

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

DE ARCHITECT

Robert Schuiten verkoos toen al ecologische huizen die geïntegreerd waren in hun omgeving en spoorde zijn tijdgenoten aan om zich te wijden aan kleine woningen zodat iedereen zich een eigen woning kon veroorloven. Hij was heel enthousiast over de bouw van de kerk en bleef er zijn leven lang mee verbonden. Hij hield van soberheid en daarom koos de architect voor een eenvoudige gevel met een sterke symboliek. De zuivere architecturale compositie begint links met een lange horizontale lijn van de muur die de tennisvelden verbergt.

De
lijn

17 maart 2024

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

loopt verder in een opwaartse beweging naar de hemel en tekent zo één van de dakdelen tot aan de klokkentoren. Dan eindigt ze rechts in een zijwaartse beweging naar een sokkel die vanaf het begin bedoeld was om een standbeeld te herbergen: een nederige en uitnodigende Sint-Jozef. Het religieuze karakter van het gebouw wordt bevestigd door de

aanwezigheid van een metalen toren die de hele constructie bekroont. De kerk, gebouwd uit bakstenen, die gemaakt werden met de grond van de uitgegraven funderingen en ter plaatse gebakken, heeft de vorm van een schuur en lijkt zodoende op een traditionele landelijke constructie. Ze heeft een dak met een zachte asymmetrische helling, waarvan de linkerkant verlengd wordt door de muur en ze heeft één hoofdbeuk met een breedte van 16 meter. Het plafond met zijn twee grote panelen, die eerst blauw geschilderd waren, stelden de hemel voor. De architect heeft heel lang de lichtinval en het effect op de ruimte bestudeerd. Hij heeft de vormen heel puur gehouden om de eenvoud en de zuiverheid te bevorderen. De kerk profileert zich niet langer als de ster van de wijk maar ze maakt deel uit van de omgeving dankzij het plein dat naar een grasveld met berken leidt.

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

De zuiverheid en de eenvoud van de gevel worden beklemtoond door de werken van Jacques Moeschal.

17 maart 2024

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

DE BEELDHOUWER

Jacques Moeschal is een echte bespeler van de ruimte en één van onze meest getalenteerde kunstenaars. Wie herinnert zich niet de spectaculaire “Flèche du génie civile” gemaakt voor de Wereldtentoonstelling van Brussel in 1958, het teken van Groot-Bijgaarden in Zellik bij het begin van de autosnelweg Brussel-Oostende of zijn “Signal d’Hensies” op de grens met Frankrijk ?

Moeschal begon dus aan dit creatieve avontuur en koos als symbool boven de monumentale poort de pelikaan. De eerste christenen zagen de pelikaan als symbool van de verrijzenis maar vooral als voorbeeld van extreme vaderliefde: de pelikaan leek bereid om zich op te offeren om zijn jongen te voeden met zijn eigen ingewanden. De christelijke kunst heeft zo van de pelikaan het symbool gemaakt van Christus die zich opoffert voor de vergiffenis van de zondaars.

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

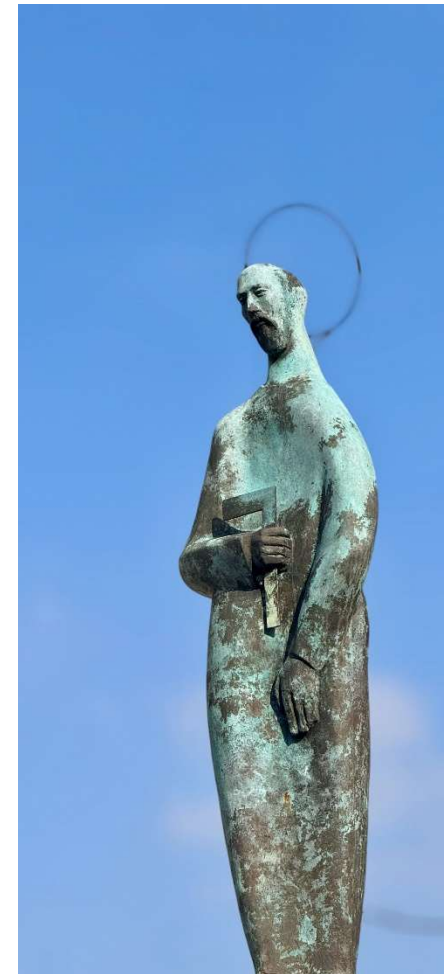

Op de twee grote panelen van de poort plaatste de artiest twee engelen. Deze bronzen engelen die rechtover mekaar staan, nodigen ons uit om de kerk binnen te gaan en re rust te vinden.

17 maart 2024

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

Nu nog Sint-Jozef ! Voorbeeld van devotie aan Christus en de Maagd, is hij de patroonheilige van de families, de vaders, houtbewerkers (timmerlui, houthakkers, meubelmakers...), de arbeiders, de reizigers en ballingen, de grafdelvers en de stervenden. Het beeld van Sint-Jozef werd door Jacques Moeschal in plaaster gemaakt: het is sober en nederig.

Bij gebrek aan voldoende financiële middelen, werd het pas veel later in brons gegoten dankzij vrijgevege weldoeners, meneer en mevrouw Jolly.

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

De architect wilde aan de glasramen beginnen maar door zijn overlijden kreeg hij geen tijd om zijn opzoekingen verder te zetten. Zijn zoon, François Schuiten, nam de fakkel over en dankzij de hulp van graaf de Grunne en de vrouw van Robert Schuiten en moeder van François werden de ramen gerealiseerd door meester glasbewerker mevrouw Pierre Majerus-Nizet..

DE TEKENAAR

François Schuiten werd bekend door onder andere zijn vele stripverhalen, zijn tekeningen en zijn fantasierijke architecturale scènes met een zeldzame artistieke samenhang.

François begon belangeloos en voor de eerste keer aan het realiseren van glasramen en stelde zijn eigen persoonlijke visie voorop om een gekleurd, zacht en sereen licht te bekomen in de kerk. De strakke rechte lijnen worden zachter en vloeiender hoe dichterbij het altaar komt en de koude kleuren worden warmer en helderder alsof ze door de nabijheid van de goddelijke aanwezigheid veranderen. Zo vertalen ze de geestelijke rijkdom voorzien door de architect.

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

DE ANDERE BEELDHOUWER

Enkele jaren geleden kreeg de kerk een nieuw altaar en een nieuwe lessenaar door de inzet van eerwaarde Marcel Wilmart.

Hij bestelde deze twee werken bij de kunstenaar Simon Lévy en ze werden opgehaald bij de herinrichting van zijn kerk.

Deze twee kunstwerken verwijzen naar de verhevenheid van de zielen.

Al de werken van Simon Lévy getuigen niet alleen van het uitzonderlijk talent van de kunstenaar maar ook de kunst van een niet christen artiest om de gevoelens van het geloof dat niet het zijne is maar tot het essentie van het leven behoort, uit te drukken door zijn creativiteit.

Het altaar is een modern werk, rijk aan symboliek. Het zijn de handen van Christus: handen van de offerande, handen van de eucharistie. Het zijn de handen van het gebed, handen van de lofzang.

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

Het is de totale JA van Jezus aan het leven. De glazen tafel nodigt uit tot transparantie, eerlijkheid, vrijgevigheid van het hart...
de doorzichtigheid van de tafel is ook teken van het onzichtbare waar God op ons wacht.

17 maart 2024

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

Deze kerk is dus het resultaat van de geestdrift van een gemeenschap ondersteund door de inzet en de rijke en veelvuldige artistieke schepping van verschillende kunstenaars die hebben samengewerkt in eenzelfde bezieling om van deze plaats die de onze is, een oord van stille meditatie en gebed te maken.

Christine en Bernadette Schuiten, Muriel Radomme, André Thayse, Catherine en Jean Louis Dufays

Meer details over de geschiedenis van de parochie, de artiesten en hun werk is te vinden op

www.SJWO.be

17 maart 2024

*De Sint-Jozefkerk bestaat 70 jaar:
Vrouwen en mannen met hun handen en hun hart
Aarde en bakstenen maar ook metaal, brons, glas en hout!*

*Op een dag ontdekte een pastoor op de zolder van zijn pastorij,
Een oude houten Christus
Helaas, hij was zijn armen kwijt !
Verleid door het mooie gelaat van het beeld,
Wilde de pastoor het laten restaureren:
Een beeldhouwer kon hem zijn armen teruggeven.
De parochianen antwoordden:
“Neen. De armen van Christus, dat zijn wij !”
Men plaatste het Christusbeeld in de kerk met een randschrift:*

“Zal jij vandaag handen en armen geven aan de Christus van je geloof?”

